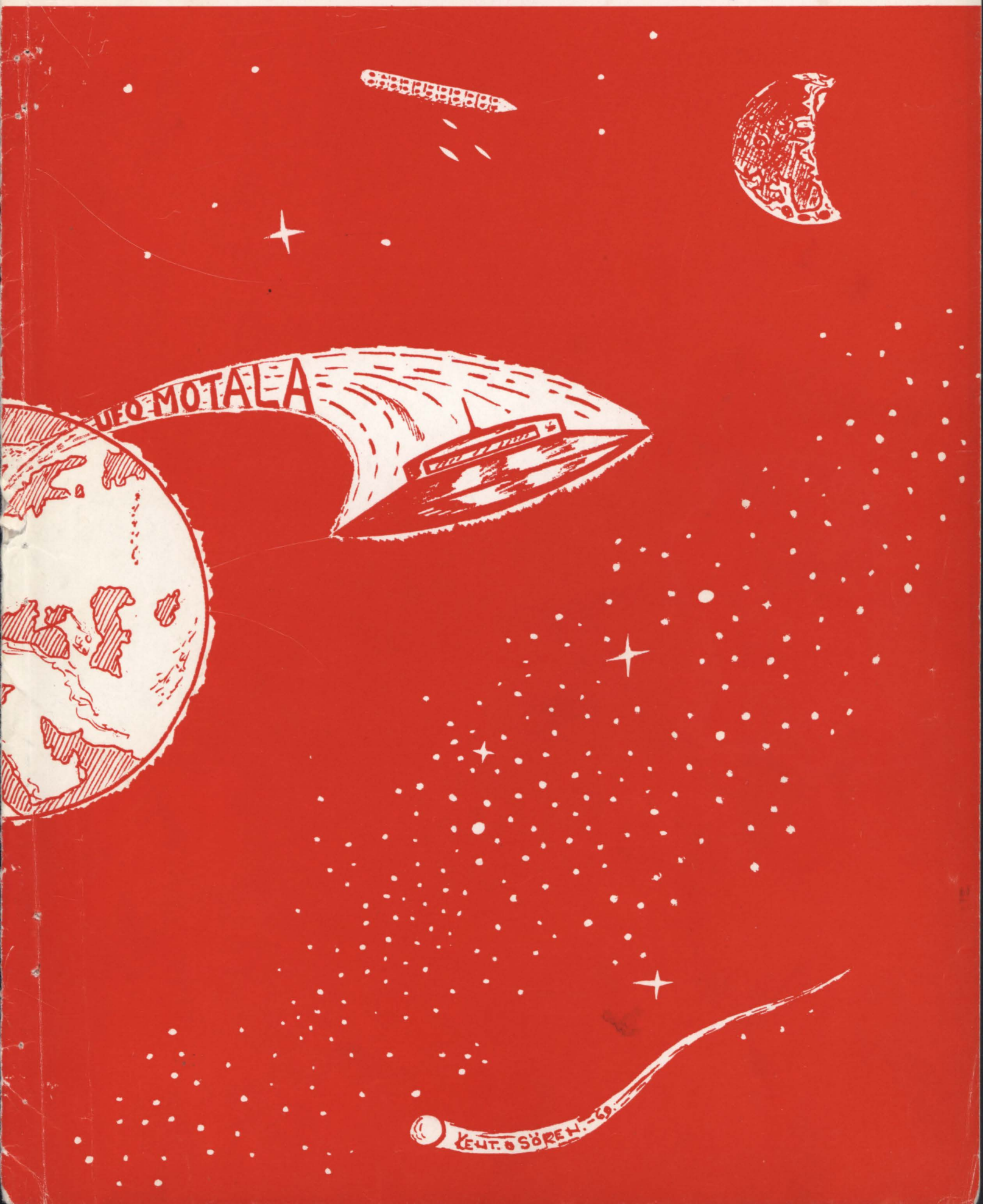

UFO-INFORMATION

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

Nº 9 1970

Adress: UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3. Tel. 0141/70191

[illegible]

Under den senaste tiden har allt fler föreningar och grupper för UFO-intresserade anslutit sig till riksorganisationen. Detta faktum - tillsammans med ett ökat behov av information om UFO till press och allmänhet - har medfört, att en särskild Reklam & PR-sektion för UFO-Sverige nyligen har inrättats med säte i Skövde. En av sektionens viktigaste uppgifter blir, att skapa och upprätthålla kontakter med press, radio och TV. Den skall vidare, genom bl.a. råd och anvisningar, vara UFO-grupperna till hjälp i deras reklam och PR-arbete riktat till allmänheten.

Bildandet av en särskild Reklam & PR-sektion för UFO-Sverige är ett viktigt framsteg, som i betydande grad bör kunna öka riksorganisationens möjligheter att göra sig hörd utåt. Då emellertid PR-sektionens uppgift, att råda UFO-grupperna i deras PR-verksamhet, enligt stadgarna §4 förut tillföll Centralgruppen, och en ändring av stadgarna inte kan ske utan på ordinarie riksstämma (se §9), kommer beslutet om denna sektions bildande inte att fastslås förrän på riksstämman nästa år.

Några förslag till aktiviteter inom UFO-gruppen.

Medverka i UFO-Sveriges Översättningsavdelning. Det erfordras mycket material för att göra UFO-Information och UFO-Sweden Newsletter så informativa som möjligt. Vi är tack-samma för all hjälp. Hör av er, så sänder vi närmare instruktioner.

UFO-MOTALA

VAD ÄR, VAD VILL UFO-SVERIGE?

UFO-Sverige saknar ett program. För Motalagruppen har det stått klart sedan en längre tid, att avsaknaden av en klar och genomtänkt presentation av UFO-rörelsens bakgrund och målsättning har utgjort ett gravt handikapp i konfrontationen med allmänhet och massmedia. Det duger inte med individuella broderier av de knappa fraser som inleder UFO-Sveriges stadgar.

UFO-rörelsen har alltid och överallt präglats av en mängd motstridigheter. Olika fraktioner har presenterat olika "lösningar" som bakgrund till mer eller mindre logiska resonemang. Man har kritiserat eller totalt förkastat andras uppfattningar och istället velat hävda sin egen såsom den med sanningen mest överensstämmande. Förutom dessa grovt skisserade interna småkänbel hos UFO-kretsar tillkommer en mängd yttre "fiender" i form av etablissemangets institutio:er (hos oss främst FOA och regeringen) och en självhävdande vetenskap. Dessa har med nämnda bakgrund hittills haft en mycket lätt uppgift i att hålla UFO-frågan dold i mörker. Till detta skall man också lägga människans naturliga rädsla inför det okända där hon slår bakut mot allt som skulle rubba gamla invanda och accepterade system - speciellt då sådana radikala omvärderingar som accepterande av "flygande tefat" skulle utgöra, och som kanske inte skulle lämna ett enda område oberört - är det inte så konstigt att ufologer världen över rönt så begränsade framgångar.

Vad som behövs är ett slagkraftigt, vederhäftigt och enhetligt program, som bör vara utformat på ett sätt som lämnar minsta möjliga utrymme för motangrepp och som samtidigt ger en klar och sammanhängande bild av de olika aspekter som man ur olika synvinklar kan lägga på problemet. En förutsättning är då att man inte låser sig för någon bestämd uppfattning. (Observera att vad som hittills sagts utgör grundtanken i UFO-Sveriges samideologi.) Syftet skall vara att genom ett sådant program ge stadga i alla UFO-Sveriges ageranden utåt, så att allmänheten i största möjliga utsträckning skall inse och våga inse både UFOs faktiska existens och problemets utomordentliga betydelse. Massmedia och myndigheter skall uppfatta oss som en seriös organisation som varken kan eller bör avfärdas som bestående av hysteriska och verklighetsfrånvända fantaster.

Hur långt man i realiteten skulle nå i dessa uppställda mål går naturligtvis inte att fastslå på förhand, men tveklöst har UFO-Sverige allt att vinna på att ett sådant program kommer till stånd. Det tycks t.o.m. vara alldeles nödvändigt. Vi måste, enkelt uttryckt, ha någonting att komma med, en fastslagen enhetlig linje som respekteras, intresserar och engagerar. De ekonomiska resurser som vi i så hög grad saknar skulle också tänkas bli tillgodosedda om ev. bidragsgivare kan förvissa sig om att medlen kommer till nyttig användning.

Men att utforma denna UFO-Sveriges programförklaring är en central fråga, som berör alla inom organisationen och som helt naturligt också borde utformas i kontakt och i samförstånd med alla medlemmar. Resultatet måste bli en kompromissprodukt där en mängd olika avvägningar måste göras. Som ett första steg uppmanar vi därför alla grupper att inkomma med förslag och yttranden. Gör förslagsvis en översiktlig redogörelse över vad ni anser bör ingå i ett sådant program, hur det bör utformas, vad som bör poängteras extra, hur olika punkter skall avvägas mot varandra, förslag på disposition etc. Det är också tacksamt om ni kan avge ett fullständigt förslag på utformningen av en viss punkt eller t.o.m. det fullständiga programmet. Om möjligt bör också förslag och yttranden åtföljas av argument till stöd för de synpunkter ni lägger fram.

Vi hoppas att alla grupper slår på tankeverksamheten på full styrka och riktar den på detta program. Ha "brain-storming"-möten, gruppera er i avdelningar som koncentrerar sig på vissa begränsade avsnitt, eller samlas för ett lugnt och stilla resonemang. Gör så som passar er bäst, men gör något! Vi förväntar oss att alla grupper hör av sig i någon form. Ni kan skicka inlägg när som helst men det bör ske snarast möjligt. Ett förslag till fullständigt program skall vara färdigt till jan.-febr. Detta kommer alla medlemmar att få del av varefter ev. förslag på revideringar får framställas till 1971-års riksstämma där programmet slutligen antages. Lycka till!

taken. Vittnena försökte springande följa föremålets färd, utan att lyckas. Hela observationen varade ett par minuter. Vid tillfället rådde stjärnklart väder. Den ena av observatörerna (som önskar vara anonyma), en företagare från Borås, har varit vid flyget, men har ingen förklaring till vad han såg. (Pressklipp, frågeformulär).

Samma kväll, kl. 19.12, körde byggn.snickaren Helge Svahn och hans hustru Gun Britt i bil nära Persgata, norr om Bråviken. Solen hade gått ned cirka 18.38, så det rådde skymning. När de kör med cirka 40 km/tim får de syn på ett rött/violett klot ute över Bråviken. Föremålet, vars relativa storlek liksom i Söderköpingsfallet uppskattades till en tio-öring på armlängds avstånd, ses under cirka en minut. Det tycktes dala ned mot vattnet och försvinna mellan Djurön och Esterön. (Privat till UFO-Norrköping)

DEN INTERNATIONELLA SKY-WATCHEN den 14 juni resulterade bl.a. i fem observationer från Sydafrika. Mr. Brinsley le Poer Trench, London, kommer att samla in och sammanställa rapporter som flutit in från hela världen. En av observatörerna, Tommy Mitchell, berättade i ett brev: (Källa: "Skywatch", nr 14)

- "Jag och Bernhard Love observerade något mycket ovanligt omkr. kl. 00.35 på morgonen, söndagen den 14 juni 1970."

- "Vi körde längs en väg nära Port Shepstone och letade efter en lämplig plats att observera den tidiga morgon-himlen från. Min uppmärksamhet drogs till ett tefatsformat föremål i norr. Det befann sig omkr. 600 till 900 meter ovan kustlinjen. Vi stannade bilen och steg ur, för att kunna se klarare. Efter cirka tio minuter dök två andra tefat upp och bildade formation med det första (fig. A).

Fig A.

Efter att ha observerat de tre tefaten i cirka fem minuter råkade jag kasta en blick på himlen ovanför mig och såg ett runt föremål (fig. B) rusa fram. Detta föremål sågs under cirka 10 sekunder.

Strax efteråt drogs vår uppmärksamhet mot ett ljusstarkt, runt föremål, ung. 2 ggr så stort som Venus. Även detta föremål befann sig rakt ovanför oss. Detta föremål utförde en U-formad manöver (fig. C)... och försvann (vid x).

Fig. B

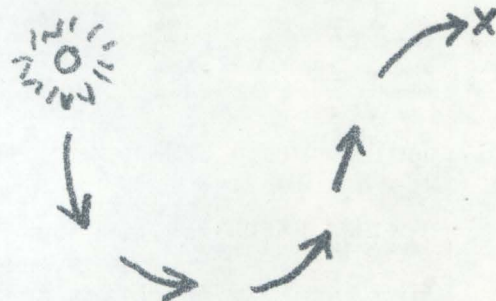

Fig. C

Himlen var övermulen och inga stjärnor var synliga."

USAF SPARAR UFO-DOKUMENTEN...Amerikanska Flygvapnet (USAF) har i ett brev till den amerikanska UFO-forskaren Major Aho meddelat:

"Flygvapnet anser de dokument som samlats in under de senaste 21 åren av forskning omkring oidentifierade flygande föremål ha ett definitivt historiskt värde. Blue Books arkiv har fristämplat och kommer i oförändrat skick att arkiveras vid Flygvapnets arkiv på Maxwell-basen i Alabama. Forskare och representanter för nyhetsmedia kommer att beviljas tillgång till arkiven av USAF:s huvudkontor i Washington." ("Topside", hösten 1970, jfr "AAAS-Symposiet" i UFO-Information nr 6-7/70)

UFO-LANDNING I ITALIEN? ... "Ett blankt föremål - liknande ett flygande tefat - sågs den 17 juli kl. 22.20 av några bilister på kustvägen nära Ostuni, en plats belägen på den italienska stövelns "klack". Bland de som först såg föremålet var en tjänsteman och hans tre döttrar. Mannen beskrev föremålet som ett "tefat" med kupol som spred ett intensivt rött ljus. UFO:n gjorde en dykning med fruktansvärd fart tills den bara var någon decimeter från marken. Där tippade den över på sidan och fortsatte söderut. Föremålet flög fram under skrämmande tystnad", meddelar UFO-Sveriges korrespondent i Italien, Luigi Guarrera.

Fantastisk upptäckt i England: Hastigheter bortom ljusbarriären

Två engelska forskare svarar för en fantastisk upptäckt som för första gången visar att det existerar hastigheter bortom "ljusbarriären", den gräns som hittills ansetts sätta stopp för existensen av all materia. De säger sig nu ha funnit materia som roterar med dubbla ljushastigheten runt den s k Krabbnubulosan i stjärnbilden Oxen. Man kan nu vänta en våldsam vetenskaplig strid om deras rön som presenteras i senaste numret av tidskriften Nature.

Deras upptäckt anges vara elektromagnetiska fält, men de tolkar dessa som materia. Det är fram-

för allt på den punkten som diskussionens vågor kommer att gå höga.

Professor Gunnar Larsson-Leander i Lund som är expert på Krabbnubulosa har inte läst artikeln och tycker att meddelandet från London låter fantastiskt. Han misstänker att det snarare rör sig om teoretiska än om verkliga observationer de två engelska forskarna gjort.

Krabbnubulosa vars kärna består av s k neutronstjärnor av oerhört stor täthet roterar mycket snabbt och drar med sig ett kraftigt magnetfält. Teoretiskt kan man alltså så att säga räkna sig ut i periferien av magnetfältet till ett avstånd där magnetfältets rotationshastighet överstiger ljusets.

De två forskarna, dr John Allen och Geoffrey Endean är verksamma vid Oxfords ingenjörsvetenskapliga institut.

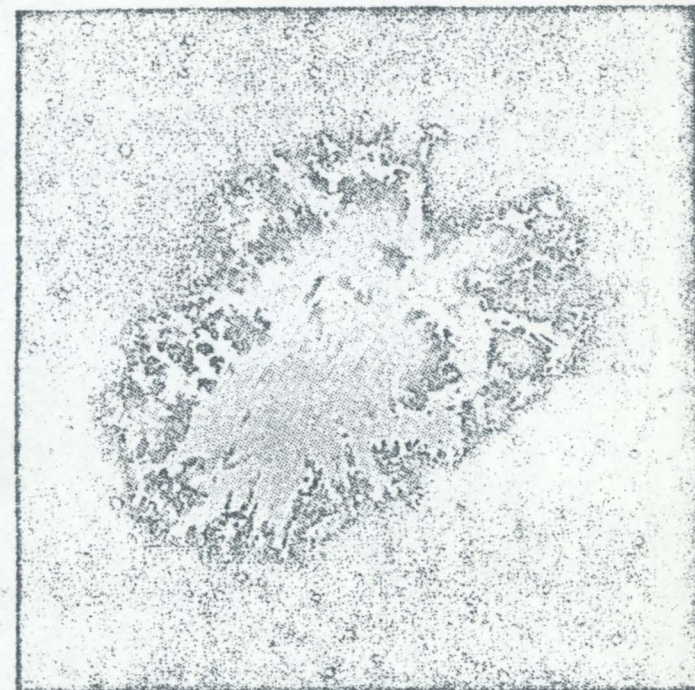
I en kommande artikel hoppas vi kunna presentera fler upptäckter som tyder på existensen av hastigheter över ljusets.

Den hastighet de ansett sig kunna konstatera i magnetfältet runt Krabbnubulosa som ligger 4000 ljusår från jorden anger de till 598 000 km/sek. Som bekant uppgår ljusets hastighet till ungefär det halva, cirka 300 000 km/sek.

Om man nu verkligen funnit bevis för att materia kan existera över ljusets hastighet så innebär detta att universum krympt högst avsevärt. Även i fantasin har ljushastigheten hittills satt gränsen för tänkbara färder i universum, nu skulle fantasin alltså inte längre behöva dra den gränsen utan kunna tänka sig rymdfärder i oändliga hastigheter.

Krabbnubulosa som uppvisar en våldsam aktivitet är från många synpunkter ett av de intressantaste observationsobjekten för astronomerna.

Kärnan tros bestå av en dvärgstjärna som inte är större än 16 km i diameter men utstrålar 100 gånger mer energi än vår sol. Stjärnan är så tät att en sockerbitstor del av dess materia skulle väga 100 miljoner ton. Dessutom roterar stjärnan med en hastighet av 33 varv i sekunden. Och kring detta virvlar alltså ett stort stoft- och magnetmoln.

Krabbnubulosa, vars kärna består av neutronstjärnor av oerhört stor täthet roterar mycket snabbt. Teoretiskt kan den i sin periferi ha högre hastigheter än ljuset

Den snabba rotationen i förening med den oerhört förtätade massan utlöser en fantastisk virvelström. De två engelska forskarna anser att allt inom en radie av 1500 km från kärnan rör sig under ljusets hastighet, men att det alltså finns

elektromagnetiska fält därutöver som kommer upp i dubbla ljushastigheten. Att dessa inte försvinner ut i den omgivande rymden på grund av centrifugalkraften skulle i så fall bero på den starka gravitationen i stjärnans täta massa utöver.

Oförklarligt ljus sågs i Koivujävi

KIRKUNEN, Fredag. (Hbl) Invånarna i Koivujävi i Kiruna-området misstänker att de har sett något med flygande tetar. Ljusfenomenen, som sedan en längre tid pågått i byborna, kan inte förklaras. Tillsynen har försökats utan att några spår påträffats.

Vieno Laukkanen. Enligt deras berättelser är fenomenet sällsynt och högt, avlångt och reflekterar neonfärgat ljus. Husornas fönsterkarar att de var endast hundratals meter från fenomenet, som de antar var ett flygande tetar. Först antog man att en magnetningsgrupp anlänt till skogsbyrnet i byn och att ljuset stod i samband med deras undersökningsmetoder. När ljuset inte rörde på sig och ibland stod stilla i tre timmar frångick man detta antagande.

Ljusfenomenen i Koivujävi by inleddes för ett år sedan och de har fortsatt sedan dess. Ogenomtilltillt lyst upp terrängen, men ingen av de tilltänkta skogsbyborna närmast marken var invånarna på Männikkö gård, juho och berättelser.

Vidstående klipp härt för troligtvis från den svenskspråkiga finska tidningen "Huvudstadsbladet" av 3.10.1970. Vi skall försöka göra en uppföljning av observationerna och återkomma med en utförlig redogörelse.

Hbl 3.10.70

APOLLO 14 UNDERSÖKER MÅN-LJUSEN... Tidigare astronauter har rapporterat ljusblixtar på månen, skriver "Aviation Week and Space Technology". Blixtarna tros vara kosmisk strålning och beskrevs av Apollo 11, 12 och 13-expeditionerna som strimmor eller prickar.

Apollo 14:s besättning (start i januari) kommer att hålla månytan under observation och "när de ser ljusen skall de studera månytan och sedan titta ut i rymden". På detta sätt hoppas man få ledtrådar om varifrån blixtarna kommer.

Ombord på Apollo 11 tyckte man att "blixtarna" gick genom "luften" (rymden som omger månen). På Apollo 12 och 13 såg man dessa blixtar även med slutna ögon. Haise räknade till 10 blixtar på en femminutersperiod. De varierade alltifrån 7 sek. till 1½ min. i tid.

John Keel kommenterar: "Artikeln undviker det faktum att astronauterna fotograferat "blixtarna" vid flera tillfällen. Och tanken att det skulle röra sig om kosmisk strålning är i högsta grad orimlig. Partiklar av kosmisk strålning har man kunnat se under laboratorieförhållanden med speciell apparatur, men det mänskliga ögat kan inte se denna del av spektret." (Saucers, Space & Science, no. 59/70).

RYSSAR FÖRE ARMSTRONG?... Från Gränslandets forskare (BSRA) fick vi en intressant skrift kallad "Meeting on the Moon" ("Möte på månen"). Skriften innehåller bl.a. en del intresseväckande material om "män i svart", 4-D och liknande teorier samt fenomen på månen. Vissa delar av den verkar tyvärr mindre trovärdiga och vi återger följande med reservation för sanningshalten, vilken är omöjlig att kontrollera:

"Var ryssarna först på månen? Ja, säger man i en artikel i tidskriften "Beyond". I februari 1969 innehöll den en intervju med en rysk rymdvetenskapsman som hoppat av i Paris året före. Han påstod sig ha varit med i det ryska rymdprogrammet 1968 och tidigare. Hans namn är professor Lev Mohilyn. Han berättade för en amerikansk journalist i Paris att en bemannad rysk månexpedition hade startat från en bas i Uralbergen den 5 juni 1968. Den hade två kosmonauter ombord, Ilya och Evgeny. De gjorde resan till månen på cirka tre dagar, klarade en mjuklandning, varefter de gick ut för att utforska månytan.

"Medan de var ute på ytan kom ett slags mekaniskt monster ut ur månytan eller kanske någon grotta, och attackerade Evgeny och dödade honom. Man kunde höra Ilya skrika över radioförbindelsen. Han beordrades att återvända till rymdskeppet och vända åter mot jorden. Ilya gjorde en lyckad start och återvände välbehållen till jorden.

"Detta är en fantastisk historia (UFORAMA: sic!) och svår att tro på med undantag för det faktum att Sovjet haft kapacitet för bemannade månfärder sedan flera år. Detta har öppet och fritt medgivits av våra rymdvetenskapsmän. De har faktiskt undrat över vad som höll ryssarna tillbaka.

"Man kan fråga sig varför nyheten om månskottet den 5 juni 1968 inte nådde fram till USA? I artikeln i "Beyond" påstår professor Mohilyn att ryska vetenskapsmän inom elektroniken lärt sig att dölja radio och TV-sändningar så att vår fria värld inte kan ta in dem och så gjorde man vid månskottet den 5.6.68. Kanske, kanske inte.

"Jag (R.Crabb, "director" i BSRA) vet att det är vår regerings policy att inte frige lyckade avlyssningar av ryska rymdskott förrän ryssarna själva släppt ut nyheten! Om vi släppte ut sådana upplysningar skulle de avslöja för ryssarna exakt hur utvecklade våra egna spårningssystem är. Även om folk vid våra spårningsstationer kände till uppskjutningen den 5 juni skulle och kunde de inte ha medgivit detta inför offentligheten."

UFORAMA-kommentar: Man frågar sig varför så många "märkliga saker" (jfr U-I 3/70) skall hända just sovjetiska rymdfarare!

"FOSFENER" OCH UFOS ... Dr. Bernard E. Finch, konsult till Flying Saucer Review, redovisar i senaste utgåvan av denna tidskrift forskningen omkring "fosfener" (phosphenes). Fosfener är "visuella fenomen" som uppstår då människan utsätts för kraftiga doser av elektricitet/magnetism. Närvaron (direktkontakt genom elektroder ej nödvändig) av starka elektriska eller magnetiska fält som växlar riktning kan utlösa retningar i ögonens nerver så att personer som utsätta börjar se saker som inte existerar i verkligheten.

Motbakgrund av de s.k. EM-effekter (bilmotorer som ej tänder, billjus som slocknar, störningar av etersändningar, strömavbrott m.m.) som rapporterats i samband med UFO-observationer, rekommenderar Finch att: "Om ett stort glödande föremål ses på himlen

UFORAMA FORTS.

bör observatören blunda. Om föremålet är av verkligt "okonventionell" art, kan han då fortfarande "se" föremålet. Ett negativt resultat behöver dock inte utesluta att föremålet är en verklig UFO, eftersom fältet kan vara för svagt, kanske beroende på för stort avstånd, för att stimulera de optiska nerverna. (Flying Saucer Review, Sept/Oct 1970).

UFORAMA-fråga: Vad är det amerikanska astronauter ser (se föreg. sida) när de blundar?

SÖDERMANLÄNSK OBSERVATION ...

Som torde framgå av vidstående pressurklipp, hämtat från Eskilstuna-Kuriren av den 22.10, gjordes i början av samma vecka en observation utanför Eskilstuna. Vi hoppas kunna återkomma med mer fullständiga uppgifter om denna och andra observationer som gjorts i samma trakt, i nästa nummer av UFO-Information.

MÅRUP-OBSERVATIONEN (FORTS OCH SLUT?)

Mårup-observationen den 13.8 har, läser vi i UFO-Nyt nr 5/70, fått diverse (väntade) s.k. förklaringar. Erling Jensen skisserar händelseförloppet:

- Flygvapnet säger att det rör sig om 6 T-33 jetflygplan.
- Flygvapnet säger att det var det nog trots allt inte.
- Flygvapnet säger att man f.n. inte vet vad det var, men försäkrar att tidigare undersökningar av liknande fenomen har slagit fast att de flesta tillfällena har en ganska naturlig orsak, såsom flyg, meteoror, väderballonger eller planeten Venus.
- Tystnad. Lång tystnad. Så lång tystnad att pressens intresse stilla dör ut.

e) Flygvapnet returnerar i all tysthet filmen till Mårup - helt utan kommentarer av något slag. Inte ens ett vänligt "tack för lånet".

f) Ridåfall. Slut på föreställningen.

UFORAMA-tips: Om våra danska vänner inte har ämbeten liknande de svenska MO, JO, PO, m.fl. bör de snarast se till att sådana inrättas. "Åsidosättande av tjänsteplikt" vore kanske en lämplig stämpel för de NATO-officerer som, genom att inte hitta förklaringar till inflygande spionfartyg, kanske riskerar flera hundra miljoner människors liv i NATO-länderna!

TEFAT ÖVER ANGOLA ... I Angola har flera personer anmält till portugisiska nyhetsbyrån ANI i Luanda, Angola att de sett "tefat". Ett förföljde en bil och hade ett mycket starkt ljus. Det sades ha påverkat bilens framförande på ett ofördelaktigt sätt. Flera eldkulor hade också setts på himlen. (UFO-Nachrichten, sept.70).

UFO-SWEDEN NEWSLETTER... skall utkomma med sitt tredje nummer i december. Personer som anser sig ha något intressant att meddela utländska kolleger "en masse" är välkomna med material. Det kan exempelvis röra sig om intressanta observationer eller undersökningar av UFO-fenomen, teorier omkring UFO m.m.. Det går även bra med material på svenska, som vi i sådant fall översätter. Vi förbehåller oss dock rätten att välja ut det mest intressanta då vi vill hålla nyhetsbrevet på en rimlig kvalitativ nivå.

Prostöknafru såg mystiskt föremål:

-Jag har aldrig trott på tefat...

— Jag blev livrädd. Har aldrig trott på tefat förr. Men efter det här får jag tydligen börja fundera ...

22-åriga Margaretha Karlsson från Prostökna utanför Eskilstuna, berättar om det hon upplevde på hemväg från arbetet hämmyrskvällen. På Strängnäsbron vid viadukten strax bortom Esso Motorbottal, såg fru Karlsson ett fyrkantigt, rödglänsande föremål mellan två betyngningsstolpar. Föremålet var ca 1,5 m gånger 1 m i storlek. På undersidan stack ut fyra, fem spröt.

— Jag stannade till med bilen, berättar fru Karlsson. Undrade först vad det var. Jag tänkte inte vidare på föremålet utan fortsatte färden mot Barva handels. Strax innan jag skulle svänga in till bageri såg jag föremålet på låg höjd förbi bilen. Jag tipsar att det var ca en meter från bilaket. Jag hörde inget ljud, men fäste mig vid det intensiva, likt röda skenet, berättar fru Karlsson vidare.

— En kilometer från Barva handels såg jag återigen föremålet. Det hade troligen tagit en genväg över några åkrar. Jag vågade aldrig gå ur bilen. Det var kallt.

Fru Karlsson redogör sedan för hur föremålet försvann bakom en kulle.

— Det såg ut som om föremålet gick ned för landning, säger hon. Jag trodde jag såg i syns fäst. Har aldrig trott på UFO:s Unidentified Flying Objects — Oidentificerade flygande föremål. Nu får jag fundera närmare på det.

Fru Karlsson make tror att Margaretha sett en polischelger.

Den polis vi talade med på Nyköpingspolisen på söndagskvällen kunde inte med säkerhet uppvisa om man haft någon helikopter i arbete under den aktuella kvällen.

— Skott är dock ett en helikopter flyga går ned på så låg höjd det är frågan om här, säger polismannen.

Ömsesidigt samförstånd leder till fred. Ett första praktiskt steg till lösning av civilisationens mest brännande problem diskuteras och framföres här nedan av dr. Daniel W. Fry, Merlin, Oregon, U.S.A.

Den sociala vetenskapen har definierats såsom varande studiet av relationerna mellan människa och medmänniska och av de medel, som kan användas för att göra dessa relationer mer framgångsrika, mer produktiva och mer varaktiga. Skolor och universitet har kurser i "Social vetenskap" och regeringar begagnar tusentals millioner dollar och arbetstimmar för att främja denna "vetenskap". Det är emellertid ett faktum, att ingen i äkta mening vetenskaplig grundval någonsin har blivit lagd för dessa studier. De har utvecklats bara som en konst i stället för den vetenskap de skulle ha varit och vilken de måste bli om de skall bli i stånd att på ett framgångsrikt sätt komma fram till praktiska lösningar på de kritiska problem, som uppstått och som kommer att fortsätta att ständigt på nytt uppstå när människans välfärd blir mer och mer beroende på samarbete.

De flesta ledare och många, som försöka att bli ledare, skapar och framlägger sina egna doktriner rörande den mest lämpliga inställningen, som en människa kan ha i tanke och handling gentemot sin medmänniska. Om dessa doktriner publiceras, så kommer de flesta att få ett antal anhängare. I vissa fall blir det inte så många anhängare, under det att i andra fall hela nationer och raser kanske blir ivriga och hängivna anhängare. Ändå är det ett faktum, att de, som följer en ledare, gör det därför att doktrinen huvudsakligen tilltalar dem ur estetiskt eller känslomässigt baserade synpunkter och inte fäster så stor uppmärksamhet vid doktrinen provade förtjänster. Resultatet är att en serie mer eller mindre slumpmässigt valda experiment ständigt sätts igång och leds av dem, vilkas ställning som auktoriteter i vissa fall ger dem det inflytande, som gör det möjligt för dem att utöva kontroll över sina anhängares tankar och handlingar. Somliga av dessa experiment kanske lyckas helt eller delvis, andra återigen visa sig vara totala misslyckanden och några av dem får följder, som innebär en fruktansvärd tragedi och förstörelse för hela raser av människosläktet. Vare sig dessa experiment är framgångsrika eller inte, så kan inget av dem verkligen bidra till summan av den kunskap, som finns samlad rörande relationerna människorna emellan och som byggts upp genom tiderna, då inget av dessa experiment har blivit planlagt med utgångspunkt från eller byggt på eller ens syftat på någon grundval, som har varit ett allmänt accepterat faktum eller en allmänt accepterad tro.

Inom den gren av mänsklig kunskap och forskning, som vanligen är känd som "fysisk vetenskap" så är omfattningen av ömsesidig enighet i åsikter för länge sedan undersökt, bestämd och skriftligen fastställd. Det stora antalet av vetenskapliga fakta, som har accepterats av vetenskapsmännen över hela världen, underkastats en periodisk granskning av vetenskapsmän, som samlas till sammanträden i olika länder för detta speciella ändamål. Som ett resultat av deras arbete är det nu möjligt att få läroböcker i fysik i praktiskt taget vartenda land på jorden. Dessa böcker är författade av män av många nationaliteter, raser och olika etniska grupper och ändå finner man i var och en av dessa läroböcker samma fundamentala lagar, regler och metoder som har accepterats av varje fysiker i världen, oavsett ras, sociala eller politiska åsikter. Dessa läroböcker utgör därför bevis på den ömsesidighet och enighet i åsikter, som är vetenskapens grundstenar. Med hjälp av dessa grundstenar är det möjligt att pröva existerande begrepp och att bygga upp nya teorier eller fundamentala sanningar på grund av de observationer av nya fenomen och studier, som bli en följd av dessa observationer.

När nya begrepp skapas, som resultera i nya teorier eller satser, så kommer nästan säkert olika åsikter att komma fram, vilka inte står i harmoni med varandra. Även om två eller flera fysiker har observerat samma fenomen, så är det möjligt för dem att skapa helt olika teorier för att förklara vad de har iakttagit. Det finns emellertid ingen anledning för dem att förklara krig på grund av dessa olika åsikter eller teorier, eftersom de alla arbetar på grundval av samma ömsesidiga enighet och det därför vanligen är möjligt att finna ett eller annat speciellt prov, som kommer att antyda de relativa förtjänster, som är förknippade med de olika teorierna. Då alla vetenskapsmännen hade accepterat de grundförutsättningar

på vilka försöken baserades, så kommer alla också att vara bundna av försökens resultat och måste acceptera dessa resultat åtminstone tills dess att bättre teorier eller bättre prov har blivit utformade. Därför har varken något krig eller någon större strid uppkommit på grund av oenighet inom den fysiska vetenskapen. Den är byggd på en grundval av ömsesidig enighet och därför kan man alltid finna acceptabla sätt att lösa alla tvister och olikheter i uppfattningar om fenomenen.

Inom socialvetenskapen å andra sidan så har omfattningen av ömsesidig enighet aldrig blivit noga definierad eller bekräftad i tryck, fastän enighet kanske ändå existerar i stort och är mycket allmän. Därför finns det heller ingen grundval att utgå ifrån när det gäller att göra prov, som kan accepteras med ömsesidig enighet. Därför händer det ofta att många människor och ibland hela nationer eller folkraser har accepterat och fasthåller vid antaganden eller trossatser, som är i helt motsatsförhållande till andras antaganden och trossatser. Då det inte finns något ändamålsenligt eller acceptabelt sätt att upplösa dessa skillnader så kan en ständigt växande friktion utvecklas mellan grupperna och det är vanligt att så sker. Denna växande friktion utvecklas mellan grupperna och det är vanligt att så sker. Denna växande friktion blir till slut starkare än logikens och det sunda förnuftets stabiliserande inflytande och leder därför till krig i många fall.

Krigets tragedi och meningslöshet ligger i det faktum, att det inte kan bidra att bestämma vilken av de kämpande ideologierna, som är den bästa, kriget kan bara fastställa vilken av de båda parterna, som för närvarande är militärt starkast. Det spelar ingen roll hur våldsamt eller hur långt ett krig är eller vem som segrar, man har fortfarande inte närmast sig lösningen av det problem eller de motsättningar i åsikter, som kom kriget att flamma upp. Om några månader eller några få år, då parterna övervunnit följderna av sina sår, så känner de sig färdiga att slåss igen. Segraren lär sig vanligen ingenting alls av en sådan kamp och om den förlorande lär sig någonting, så är det väl bara hur han skall undvika sina största militära misstag.

Så länge civilisationen bara har enkla vapen med en tämligen limiterad förstörelsekraft så kan detta slags tragiska nonsens tolereras och civilisationen överleva. Millioner oskyldiga människor kanske möter en våldsam död och hundratals år av tåligt mänskligt arbete utplånas på grund av en ledares nyck, men rasen och åtminstone något av dess kultur kommer att överleva och på nytt börja den ändlösa striden uppåt mot säkerhet och fred.

När man lyckas bygga vapen, vilka medför absolut och total förstörelse så ändras emellertid situationen därför att ingen civilisation och ingen ras kan överleva den stora förödelse, som orsakas av de vapen, som nu skapas och det enda valet, som nu återstår för mänskligheten är Hamlets val: "Att vara eller inte vara".

Alla tänkande människor, alla föräldrar och ledare måste nu fråga sig själva denna fråga: "Kommer jag att lämna till mina barn och till deras barn, som ser upp till mig som till en ledare, en värld fylld av skönhet och möjligheter såsom deras rättmätiga arv? Eller kommer deras brända rester att bli kringströdda kring en utbränd planet, som cirkulerar runt solen som ett evigt monument över logikens och tänkandets slutliga misslyckande?"

Ingen får göra det tragiska misstaget att tänka sig att det finns en medelväg och att man kan lösa mänsklighetens problem om man bara lyckas att ignorera dem tillräckligt länge! Om vi beslutar oss för att anse, att denna civilisation är värd att räddas, så måste vi vidtaga vissa åtgärder och vi måste göra det snart!

Den första åtgärden vi måste vidtaga är att skapa, för första gången i denna planetens historia, den enkla grunden på vilken en sann social vetenskap kan byggas. Detta kan göras på samma sätt som det med en sådan framgång gjordes när det gällde fysisk vetenskap, genom att först bestämma omfattningen av ömsesidig enighet som just nu existerar, dokumentera varje punkt och använda varje sådant dokument som grundval. Om vi gör det, så kommer vi för första gången att komma

till rätta med orsakerna till våra sociala svårigheter i stället för att bara försöka komma till rätta med deras farligaste symptom.

Därför gör vi följande förslag:

Någon internationell organisation, som redan finns, skulle tagas i anspråk eller en ny skapas om nödvändigt med uppgift att verka för en världsomspännande kongress eller sammanträde sammansatt av representanter från varje större och (om så är möjligt) varje mindre nation, ras, ideologi och filosofi. Kort sagt, varje grupp människor, vars medlemmar ha något tankemönster, som är gemensamt för gruppen, skulle vara representerad.

Delegaterna från varje nation, ras eller etnisk grupp skall väljas av den grupp, som de är avsedda att representera och skall vara människor, som hålls i hög aktning av dem, som väljer dem vilket sålunda kommer att göra det lättare för gruppen att acceptera vad delegaterna kommer fram till.

Ändamålet med denna kongress när den har kommit till stånd kommer helt enkelt att bli att bestämma - med hjälp av ömsesidig diskussion - och att i skriftligt protokoll dokumentera alla de principer, satser och regler eller handlingsmetoder, som alla delegaterna kan acceptera som välgrundade principer när det gäller mänsklighetens sociala relationer.

Ingen individ eller grupp får göra något försök att utöva inflytande på tänkandet eller åsikternas utformning hos någon annan individ eller grupp. Ändamålet med kongressen är inte att bestämma vad människorna i världen borde tänka utan bara att upptäcka vad de verkligen tänker.

Om efter en kort diskussion ett förslag eller en sats konstateras vara något, som är oacceptabelt för någon delegat, så skall förslaget eller satsen inte vidare komma upp till diskussion. Då tages nästa förslag upp till granskning. (Om emellertid majoriteten av delegaterna finner att något är acceptabelt och det strykes på grund av minoritetens röst, så skall det dock noteras och den slopande principen beskrivas. Delegaten eller gruppen, som fann den oacceptabel skall noteras och skälen anges om det fanns några skäl fastän det inte är nödvändigt att någon motivering ges. - Dessa noteringar kanske visar sig nyttiga vid en senare kongress, som kan tänkas bli hållen för att förstora, aktualisera eller ändra på det ursprungliga dokumentet. Under all omständigheter skulle sådana noteringar säkert hjälpa när det gällde att förstå tankemönstren inom de olika grupperna).

Före det första formella mötet skulle ett antal satser formuleras för att prövas av kongressen, men sedan dessa satser blivit prövade, så bör varje delegat ha rätt och plikt att föreslå ytterligare satser, principer, regler eller metoder för framtida procedurer, så att kongressen kunde ta ställning till dem. Varje förslag skall ha en direkt mening, som har samband med relationen mellan människa och medmänniska och/eller de medel, som kan användas för att göra dessa relationer mer framgångsrika, produktiva eller varaktiga. Förslagen skall framföras i enklast möjliga form så att de lätt kan förstås av alla. Varje förslag skall underkastas individuell granskning och accepteras eller förkastas genom röstning. De satser, som accepteras skall skrivas ner som erkända faktorer inom social vetenskap.

För att underlätta förloppet och få ordning på förhandlingarna, bör förslagen grupperas i speciella grupper som berör mänskliga behov, mänskliga önskingar, mänskliga relationer, ekologiska behov etc. Inom vart och ett av dessa områden borde förslagen börja med de enklaste möjliga satser, som man kan föreställa sig och uttrycka, då en grundval måste byggas upp från grunden och inte ett stycke ovanför grunden. Man kan t. ex. tänka sig följande sats - Det är beslutat, att det är bättre att alla människor skall ha tillgång till tillräcklig och närande föda än att de flesta alltid skall lida av hunger och undernäring. - Det kanske förefaller, som om detta förslag är så självklart, att det är nästan löjligt att framföra det och ändå kvarstår det faktum att man aldrig försökt att få dess korrekthet prövad och dokumenterad. Om den satsen accepterades, (och den skulle troligen bli accepterad om förslaget gjordes vid en tidpunkt, då samtliga i kongressen hade varit utan mat under några timmar) så skulle denna sats bli en fundamental princip och vägen skulle öppnas för andra lika enkla och fundamentala

förslag, som rör sättet att fullgöra eller förverkliga det första förslaget. Om något av dessa senare förslag accepterades, så skulle andra och mer specifika förslag kanske göras, som baserades på de föregående tills dess att hela omfattningen, som var täckt av den ursprungliga satsen hade blivit bearbetad. Man skulle snart upptäcka, att ju enklare en idé blev uttryckt eller en sats framförd, ju troligare skulle det bli att hela kongressen accepterade den. (Detta är ett enkelt faktum, som längesedan har blivit bortglömt av våra politiker, diplomater och t.o.m. av de flesta av våra statsmän!).

Först skulle det gå sakta och trögt när delegaterna stred med den ovana uppgiften att bryta ner sina egna idéer och sin vanliga tro och formulera om dem i de enklaste möjliga uttryck, men när så småningom antalet byggnadsstenar i dessa grundsatser växte, den ena efter den andra, när delegaterna så småningom började uppfatta för första gången den mycket påtagliga likheten, som präglade deras tänkande när tänkandet på sådant sätt reducerades till de fundamentala begreppen, så skulle arbetet gå framåt i en takt, som stadigt ökades. När det gäller relationerna mellan människa och medmänniska, så skulle kanske som en första sats komma detta: Det är beslutat att det är bättre att människan lever i fred och i nära samarbete med sin granne än att resultaten av hans tillhörigheter förstörs och han blir sårad eller dödad i strid med sin medmänniska. - En sådan sats kanske eller kanske inte blir accepterad, men om den blir accepterad så kan det tänkas, att andra enkla satser kan undersökas som ett tillbehör till den första. Ett sådant förfarande kan förefalla barnsligt och allt för mycket förenklat och det är det kanske, men om vi överhuvudtaget någonsin skall lyckas bygga upp en social vetenskap så måste vi börja från början och det har vi aldrig gjort. Vi använde samma sätt när det gällde att bygga den fysiska vetenskapen och var och en måste vid det här laget vara på det klara med hur bra den arbetar!

När kongressen är färdig med sina överläggningar, när alla principer, regler och procedurmetoder, som man kan föreställa sig har kommit fram och delegaterna har röstat på dem, så skall det dokument, som blir ett resultat av denna kongress, översättas till alla huvudsakliga språk på jorden och göras tillgängligt för alla människor som ett grundläggande dokument för den sociala vetenskapen.

Den preliminära undersökningen, som har lett till detta förslag, har kommit fram till att det sannolika minimiantalet delegater, som är nödvändigt för att få fram en acceptabel kongress kommer att ligga omkring ett tusental och att den tid, som beräknas åtgå, för att få det grundläggande dokumentet färdigt, kommer att bli ungefär ett år.

Den organisation, som står för och verkar för detta förslag skulle emellertid fullfölja ytterligare studier med avsikt att formulera mer specifika siffror när det gäller antal, tid och fördelning av kostnader. Studierna skulle också omfatta önskvärd lokalisering av denna kongress, rese- och inkvarteringsfrågor samt frågor rörande språkproblem etc.

Innan någon slutlig handling påbörjas för att förverkliga detta förslag skulle planen publiceras över hela världen medelst television, radio, tidningar etc. Den skulle diskuteras i Förenade Nationernas forum och inom andra internationella sammanslutningar. Man skulle alltid med eftertryck framhålla det enkla faktum, att detta förslag inte är något försök att ändra på någons tänkande på något sätt utan endast är att betrakta som ett gemensamt försök att upptäcka och kartlägga den omfattning inom vilken var och en tänker på samma sätt.

U F O - G R U P P E R , H Ö R U P P ! ! !

Vi på UFO-Sveriges Reklam & PR-sektion har nu startat vår verksamhet. Det är till oss ni skall vända er när det gäller reklam och PR för gruppen.

Vår adress är: UFO-SKARABORG
St Sigfridsgatan 5
541 00 Skövde

Många människor har uppgett sig ha haft kontakt med rymdmänniskor. De flesta av dessa är emellertid skojare, fanatiker, sensationsmakare, "penningälskare" osv. Men, det återstår alltid några som inte kan gallras ut. Jag skall här redogöra för den engelske astronomen Cedric Allinghams (CA) påstådda kontakt med en man från en annan planet.

Allingham var son till en engelsk textilfabrikant och född i Bombay, Indien, 1922. CA studerade i skolor i England och i Sydafrika tills han blev 17 år. Under andra världskriget (1941) trädde han in i Brittiska armén och stationerades i Mellersta-östern. Då han på kvällarna skådade upp mot den överväldigande vackra, stjärnbeströdda Mellanöstern-himlen, tilltog hans intresse för astronomi. Efter krigsslutet slog han sig ner i sin stuga i Yorkshire, där han utförde astronomiska observationer med sitt tiotums spegelteleskop.

Då UFO-saken rullades upp på allvar 1947, gjorde han inte som så många andra vetenskapsmän och amatörer, narr av teorin om UFOs som utomjordiska farkoster. Han började att kritiskt studera fenomenen, vilka tilldrog sig hela världens uppmärksamhet. Han var, liksom bl.a. Adamski, Hynek och Rehn, en häftig motståndare till ockultismen, så länge den blandades in i ufologin - vilken måste vara en vetenskap.

I början av 1954 for CA till Skottland på semester.

Den 18 februari beslöt han sig för att ta en promenad längs stranden mellan städerna Lossiemouth, där han tillfälligt bodde, och Buckie, i nordskottland. CA hade ett livligt intresse för fåglar och tog med sig sin kikare och kamera. Omkring kl. 12.35 kunde han höra ett svagt vislande läte och trodde först att det var en fågel. När han tittade upp fick han se en liten skiva - helt olik en fågel. Han tittade på föremålet genom sin kikare, och kunde se, att skivan hade en kupol på mitten och tre klot, eller skivor, undertill. Efter några ögonblick försvann skivan mot norr.

CA fortsatte sin promenad längs den ödsliga stranden, och grubblade över vad det var han hade sett. Så, kl. 15.05, fick han ånyo syn på föremålet. Den här gången befann det sig högre upp och höll en högre hastighet. CA skyndade sig att plocka fram sin kamera, och tog ett antal kort, trots att han var tämligen övertygad om att de färdiga bilderna inte skulle komma att visa något. Så försvann föremålet in i ett moln. CA väntade på nytt att tefatet skulle dyka upp, men då ingenting hände, började han att gå tillbaka mot Lossiemouth (kl. 15.40). Omkring kl. 15.45, bara några få minuter senare, hörde han på nytt det vislande ljudet. Och där - alldeles över havet - såg han ett flygande tefat komma farande i riktning mot land. CA skriver i sin bok "FLYING SAUCER FROM MARS": "Det var ingen tvivel om dess avsikt. Den skulle landa." Han skyndade sig att ta två foton.

Då farkosten bara var ett hundratal meter från CA kunde han höra ett dovt ljud som tycktes komma från den. CA blev naturligtvis härnförd över det hela. Farkosten hade stora likheter med dem som bl.a. filmats och fotograferats av Adamski och sergeant Baker, men denna föreföll något större. Allingham uppskattade diametern till ca 15 m och höjden till ca 6 m. Från toppen av kupolen stack en mörk antenn upp, och längs med kupolens sidor fanns det grupper av "ventiler", med vardera fyra i varje grupp. Farkosten vilade på marken på tre landningsklot.

CA började gå mot farkosten då plötsligt en lucka öppnade sig i flänsen och en man steg ur. Han gick emot CA med utsträckt arm för att hälsa, CA gjorde detsamma.

Rymdmannen var ca 180 cm lång. Han hade kortklippt, brunt hår, och verkade vara i 30-35 årsåldern. Kläderna bestod av ett stycke. På näsan hade mannen någon anordning, av allt att döma ett filter.*

CA försökte göra sig förstådd med mannen, som inte tycktes behärska engelskan. Då CA önskade veta varifrån mannen kom, tecknade han i sitt anteckningsblock en bild av solen, gjorde ett antal cirklar runt denna för att klargöra Merkurius', Venus' och jordens banor. Han pekade på jordens bana och sedan på sig själv. Därefter pekade han på besökaren och sedan på Venus' bana. Mannen ritade då en cirkel UTANFÖR jordens bana (Mars' bana) och pekade därefter på sig själv. Mannen kom från MARS.

Marsmannen gjorde bl.a. klart för CA att Mars var en mycket torr planet med stora öknar.

Efter ca en halvtimme vände sig besökaren om och började gå mot sin farkost.

CA kom ihåg sin kamera och tog ett foto av mannen utan dennes vetskap. Innan marsmannen gick in i sitt skepp, vinkade han åt CA att gå längre bort. Besökaren gick in i farkosten. Dörren stängdes och ett surrande ljud hördes. Allingham skyndade sig att ta ett foto. Så lyfte farkosten, först sakta, sedan allt fortare och försvann till sist. Allingham stod ensam på den öde stranden och funderade. Skulle han våga offentliggöra händelsen? Skulle han inte komma att stämplas som en bluffmakare? Han beslöt att avvakta tills fotona blivit framkallade, de var ju hans enda bevis - trodde han. När han började gå mot Lossiemouth såg han en man komma springande mot sig. Den anfådde gamle fiskaren förklarade upprört, att han på ett avstånd av ca 500 m hade sett hela slutfasen av kontakten. Han skrev genast ner ett beedigat intyg.

"18 februari 1954 kl. 16.35.

Jag svär högtidligen att jag den 18 februari 1954 mellan kl. 16.00 och 16.15 var vittne till ett samtal mellan Cedric Allingham och en man, som var pilot i ett flygande tefat, som hade landat i närheten av Lossiemouth i grevskapet Moray. Mot slutet såg jag piloten gå tillbaka till tefatet, som startade och flög mot norr."

/sign./ JAMES DUNCAN

Detta var två dagar efter det att två småpojkar hade fotograferat ett tefat i Conistone i England. Nyheten hade emellertid inte hunnit till Skottland den 18:de.

Under året 1955 planerade CA att besöka Californien för fortsatta studier och för att besöka Adamski, men han drabbades av TBC och reste till Schweiz på rekreation. Där försvann han - spårlöst.

Adamski har förklarat, att enligt vad han fått veta om händelsen av besökarna, var atmosfären inte den bästa på platsen ifråga, och alltför dålig för de känsliga rymdmänniskorna.

Bertil Bertilsson

-ooOoo-

<u>IDENTIFIERADE FLYGANDE FÖREMÅL I JORDENS ATMOSFÄR</u> Ett urval intressanta UFO-artiklar ur tidskriften <u>S ö k a r e n</u> Pris 6 kronor plus porto Adr. Box 3063, 103 61 Stockholm 3 Provex. av Sökaren jämte boklista lämnas <u>gratis</u>	
Beställ U F O - S V E R I G E - M Ä R K E T ! Gör riksorganisationen känd genom att använda vårt märke på brev och dyligt. Det kostar <u>15 öre</u>. (Rekviritionsminimum är 25 st märken)	VI ÄR TACKSAMMA om ni omedelbart inrapporterar eventuella UFO-observationer. Ring 0141/70191, 19821 el skriv. UFO-Sverige

MÖTE MED FIENTLIGA UFO-VARELSE I BOLIVIA

Under den senare delen av 1968 erhöj jag från en vän, Senor Pedro Medrano, som studerar UFOs, ett tidningsklipp som han tidigare hade fått av Senor Mauro Nunes från Sucre i Bolivia. Klippet var från den Bolivianska tidningen CRITICA, men tyvärr fanns inget datum angivet. Emellertid får vi anta att episoden som beskrivs inträffade under de första månaderna av 1968.

Det torde framgå klart att det är en rapport av stor betydelse. Ty det är den första berättelsen om en UFO-varelse som vi någonsin har erhållit från Argentinas norra granne, Bolivia, men "Ufonauten" i det här fallet visar en påfallande likhet i olika avseenden med den människoliknade varelsen som fotograferades på Bernina-glaciären den 31 juli, 1952, av den italienske ingenjören Gianpietro Monguzzi.

HÄNDELSE

När klockan var sex på kvällen, i Otoco, en liten by nära Uyuni i den sydvästra delen av Bolivia, gick en kvinna vid namn Senora Valentina Flores ut för att samla in sin hjord av får och en hjord av lamadjur till inhägnaden. Dessa sistnämnda djur var på en plats en kilometer bort från farmen.

Hon hade redan fåren inne i fällan och kom nu också dit med lamadjuren, när hon till sin stora förvåning upptäckte att inhägnaden var övertäckt med ett egendomligt nät av ett slags plastiskt material. Och inne i fällan gick en underlig varelse omkring, som var cirka en meter och tio centimeter hög. Denna varelse var upptagen med att döda fåren med ett rörformigt instrument, som i ena änden var försett med en hake.

Eftersom hon tänkte att detta måste vara en boskapstjuv, började hon att kasta stenar mot varelsen, varpå denne gick fram till ett litet instrument som liknade en radio, och när han rörde ett hjul ovanpå instrumentet absorberades snabbt all nätbindningen.

Senora Flores hade nu försett sig med en påk och närmade sig inhägnaden, med tanken att ge honom en omgång, varpå han gick mot henne med samma vassa instrument med vilket han hade dödat fåren. Han kastade instrumentet mot henne flera gånger, och varje gång for det hastigt tillbaka till hans händer i en typisk "bumerang-rörelse", efter att ha tillfogat flera skärsår i hennes armar. Emellertid var ingen av skärsåren särskilt allvarliga. Mycket snabbt hämtade nu varelsen den apparat där nätet hade upptagits och dessutom en plastliknande bag, i vilken innanmätet av flera får hade placerats. Från sidorna av varelsens "ryggsäck" sköt det fram två förlängningar. Dessa nådde ner till marken. Och genast började varelsen stiga rätt upp i luften, för att sedan försvinna. Ett extraordinärt ljud hördes också.

UNDERSÖKNING

När saken blev känd i grannskapet orsakade det mycket oro, speciellt bland landsbefolkningen som var förfärligt uppskrämda och såg i denna episod ett varsel om framtida olyckor.

Överste Rogelio Ayala, hans son Pablo, löjtnant Alfredo Ampuero, löjtnant Carlos Coso, dr. Jean Sea och Senor Jesus Pereira från det lokala polishögkvarteret startade genast en officiell undersökning och gav vittnet en ytterst grundlig och detaljerad utfrågning.

De klargjorde det faktum att det var 34 döda får, och från varenda ett av fåren var små stycken av matsmältningsorganen borta. Enligt deras uppfattning var Senora Flores ett ärligt vittne, som verkligen hade sett något mycket märkligt. Från hennes beskrivning av väsendet gjorde överste Ayalas son en bra teckning, som sedan fanns med i den lokala tidningen CRITICA där artikeln infördes.

LIKHETER MED MONGUZZI-FALLET

Om man jämför Sr. Pablo Ayalas teckning med urklippta förstoringar av figurerna i serien av sju fotografier som Monguzzi tog av sin berömda UFO-varelse, finner vi de fem likheter som följer:

1. Båda varelserna bär en sorts rektangulär tingest på ryggen.
2. Båda har en sorts antenn ut ifrån denna "anordning" på ryggen.
3. Bådas klädsel syntes vara tjock och kraftig, speciellt på fötterna.
4. Båda bär ett litet rörformigt instrument i högra handen.
5. På huvudet har båda varelserna en hjälm (fastän i Monguzzi-fallet har humanoiden glasögon av liknande slag som hör till en dykarutrustning.).

Dessa likheter är påtagbara och är, får vi säga, värda att notera. Senora Flores är en kvinna med mycket elementär skolning, så det är mycket osannolikt att hon på något sätt skulle ha fått kännedom om Monguzzi-fallet via UFO-litteratur. (Inom parentes: sådan litteratur är knappast tillgänglig någons stans i Bolivia.)

Vidare: är det troligt att hon skulle ha hittat på historien för att spela någon ett spratt, och sedan efteråt gjort det hela mer trovärdigt genom att döda 34 st. av sina egna får? Min egen åsikt är att hon inte kunde ha gjort så, för det skulle finnas lite sannolikhet i antagandet att någon på en så låg social nivå som denna bondekvinna skulle handla så - HA IHJÄL FÅREN, SOM HON ABSOLUT BEHÖVDE FÖR SITT UPPEHÅLLE - FÖR ÄNDAMÅLET ATT SNABBT SKAFFA SIG PUBLICITET.

Naturligtvis ligger det nära till hands att anta att hennes djur blivit dödade av boskapstjuvar, och hon själv sedan hade uppfunnit resten. Men vad för sorts egendomliga tjuvar skulle detta vara, som inte tar vara på djuren, men däremot skär ut inälvorna?

Kanske kunde det ha gjorts av något vilt djur? Men kan ett vilddjur göra en sådan nätt och fin öppning i ett annat djurs mage, så att det ger intrycket av att ha skurits med något vasst verktyg liknande en kniv?

Eller kunde det ha varit någon annan bonde ifrån trakten, som gjort detta för att hämnas? Men det ser inte ut att vara ett förnuftigt uppträdande i ett sådant fall om offret för en sådan hämdakt föredrar att fatasifullt berätta en historia hellre än att med ett klagomål till myndigheterna få fast förövaren.

Till sist, även om vi accepterade någon av dessa möjligheter, skulle det fortfarande vara nödvändigt att förutsätta att - trots hennes ringa utbildning och hennes absoluta isolering från civilisationen - äger Senora Flores en helt klar hjärna som verkar vara kapabel att göra en science-fiction-berättelse som är helt i nivå med de djärvaste spekulationer av samtida science fiction.

ANMÄRKNINGAR

av Gordon Creighton

1. Alla sju fotografierna var återgivna med Miss Lou Zinsstags artikel, MONGUZZI TAR ÅRHUNDRADETS TEFATS-FOTOGRAFIER: FSR vol. IV, no 5 (September/oktober 1958), s. 2-4.

Jag har inte mött en själ ännu som inte var helt övertygad om att Monguzzi-fotografierna är ett ganska dåligt stycke av bordskivans-fotografiskt arbete. De inte bara TROR att de är förfalskningar. De VET det.

Personligen har jag alltid haft intrycket att fotografierna mycket hellre verkade vara äkta än inte, och jag noterar nu med stort intresse, att i en fotnot till sin artikel "THE SUPERIOR TECHNOLOGY." (FSR september/oktober 1969, s. 29) har John Keel det här att säga dem: "SOM DE FLESTA FORSKARE AVVISADE JAG MONGUZZI-FOTOGRAFIERNA SOM BORDSKIVS-FOTOGRAFERING FÖRST, MEN EFTER ATT HA SAMLAT IHOP EN HEL DEL INFORMATION FRÅN KÄLLOR I EUROPA OCH HAFT OBJEKTIVA PROFESSIONELLA FOTOGRAFER ATT UNDERSÖKA DEM NOGA, TROR JAG NU ATT DET FINNS EN CHANS ATT FOTOGRAFIERNA KAN VARA ÄKTA.

DEN MINUTIÖSE REDAKTÖREN FÖR TIDSKRIFTEN TRUE SAMTYCKTE GODVILLIGT TILL DETTA OCH PUBLICERADE ETT AV DEM."

2. Likheterna är anmärkningsvärda, det är sant, men medan den bolivianska

16

varelsen beskrivs vara omkring 1 m. 10 cm. hög, påstod Monguzzi bestämt att varelsen han såg på Bernina-glaciären hade en längd som, enligt hans bedömning var lika med normallängden för en människa. Det är därför tydligen inte samma sorts varelse i dessa två fall.

Den fullständiga rapporten över Monguzzis' förklaring om hur han tagit fotografierna finns i "SVEKATO IL MISTERO DEI DISCHI VOLANTI" (Rom, 1957) av dr. Alberto Perego. Lou Zinsstag översatte berättelsen, och hennes artikel i FSR var en omskrivning av detta.

MONGUZZI-FALLET

Gianpietro Monguzzi, en 30-årig ingenjör från Monza Iron Plant och medlem av "The Italian Edison Society", uppgav att den 31 juli 1952 var han och hans hustru på bergsklättring i närheten av Cherchen-glaciären i Bernina-massivet (italienska sidan) i Alperna. Plötsligt, påstod han, bevittnade de landningen av ett flygande disk-format föremål på omkr. 100 m. avstånd från dem på kanten av en utgrening av glaciären. Senora Monguzzi blev mycket uppskrämd och bad sin make att inte närma sig föremålet, så istället började han ta fotografier. Sedan han knäppt två gånger, kom det fram en "pilot" som gjorde två hela varv (gick runt) omkring "farkosten", och tycktes inspektera den. Monguzzi tog ytterligare tre bilder. Kort efteråt lyfte farkosten tyst och flög iväg, just då togs två bilder till.

Signor Monguzzi framkallade och kopierade sina egna bilder. Det var ungefär vid denna tid som detaljer om den berömda Washington D.C. UFO-vågen av den 27 juli 1952 blev kända, och när Monguzzis historia offentliggjordes, blev han stormad av italienska och utländska reportrar. VILDA ERBJUDANDEN ATT KÖPA HANS BILDER VAR ALLA ÅTFÖLJDA AV UTTALANDEN AV MYCKET TVIVEL ANGÅENDE DERAS ÄKTHET! Vidare, personer som var intresserade, började nu undersöka hans privatliv. En, en amerikan, var även förklädd till en BERSAGLIERO (medlem av ett berömt italienskt regemente) och stannade en hel natt och försökte hjärntvätta Monguzzi och rasera hans påståenden genom motsägelser. Denna sorts behandling var mer än nog för ingenjören, som vägrade att ta emot någon annan. Senare, efter en del överlägganden, sålde han rättigheterna till fotografierna till den betydande Rom-tidskriften EPOCA, vars representant mycket bestämt lovade att Monguzzis egen skrivna redogörelse skulle ledsaga bilderna när de publicerades. Monguzzi blev chockad när han upptäckte att även fotografierna hade publicerats, så fanns hans redogörelse inte med, och det som skrivits handlade bara om hans skickliga bordskivsmontage med hjälp av en mjölk-skål och en tennsoldat.

År 1957 talade Monguzzi om för dr. Perego att detta "dåliga skämt" hade kostat honom hans arbete; hans chef var president för "The Edison Society", och han hade blivit utstött ur detta också.

Miss Lou Zinsstag säger att hon hade förstoringar av bilderna med "passageraren" gjorda innan EPICA köpte rättigheterna, och som ett experiment klippte hon bort bakgrunderna på en serie. När detta hade gjorts, framträdde bilden av figuren tydligt.

Tekniska detaljer för Signor Monguzzis' fotografering som var följande:
Kamera, Kodak Retina 1; objektiv, Schneider 1/3.5; bländare 8; hastighet 1/500.
Film, 24 x 36 mm. Ferrania 21.

Källa: Flying Saucer Review, Juli/Augusti 1970, S 15-17. ("Violent Humanoid Encountered in Bolivia" av Oscar a. Galindez).

Översättning av
Lars-Uno Bernhardsson

Kulturer har spirat upp, blomstrat och sedan fortlevt eller dött ut. De har varit högtstående kulturer, men har mestadels degenererat eller helt gått under. Högtstående s.k. förhistoriska kulturer, som Atlantis och Lemurien, uppnådde ett mycket högt stadium av utveckling andligt, socialt och materiellt. Ja, det var så lyckligt en gång i den jordiska kulturens gryning, att det var världsfred, men brister som fanns i samhällsstrukturen på grund av människornas felaktiga uppfattning av verkligheten växte sig starkare och underminerade samhällskroppen fullständigt, varvid total undergång blev följden. Dessa förhistoriska kulturer var globala, var på många områden högre utvecklade än vad vi är idag, men på grund av oförstånd som ledde till felaktigt användande av naturkrafterna, gick kulturerna under i en global massförintelse; genom att de inte använde naturkrafterna på ett naturligt, riktigt sätt, inte samarbetade med naturen, vände sig dessa krafter mot människan och förstörde det hon byggt upp. Människan hade själv, ensam, startat dessa händelser genom ett onaturligt levnadssätt, som vände naturen emot henne. Om människan bara lever på ett naturligt sätt, samarbetar med naturkrafterna, så kommer naturen att hjälpa människan i allt och fritt skänka ut av sin oerhörda rikedom till allt skapat. Lever människan med naturen så lever naturen med människan.

Under mänsklighetens historia har det funnits många kulturer på skilda platser på jordklotet, som nått en hög nivå av utveckling, men inre obalans i samhällsbyggnaden har helt eller delvis förstört kulturen. Om vi fördomsfritt, logiskt, fritt från auktoritetstro, klargör varför dessa högt utvecklade civilisationer och kulturer gick under, så kan vi undvika en fortsatt upprepning av detta mänsklighetens stora misstag genom årtusendena och skapa ett verkligt himmelrike på denna planet. Ja, om jordemänniskans första civilisation hade fått utvecklas ostört genom att människans stora misstag aldrig hade begåtts, eller insetts och stoppats i god tid, så hade vi idag haft en sådan civilisation som varje människa på jorden någon gång har drömt om. Alla samhällssystem, som är uppbyggda på bröders och systrars lidande, kommer att gå under, då de går emot den kosmiska lag som ger varje medvetande rätt att i frihet utforma sin egen livssituation, så att allt får möjlighet att lära av sina erfarenheter.

Det stora misstaget, som är orsaken till samhällenas undergång och degeneration, är således egoism och förnekande av uppenbara fakta, som har bevisats genom millioner olika fenomen genom jordens historia; förnekande, som orsakas av osäkerhet, då man bortförklarar allt som stör ens begränsade cirklar på grund av rädsla för det okända. För att ta bort orsaken till samhällenas undergång och degeneration behövs det en total förändring av vårt levnadssätt till altruism, osjälviskt handlande, och för att ett sådant levnadssätt verkligen skall resa upp civilisationen ur dyn, är det nödvändigt, att vi utan att förneka några som helst fenomen vetenskapligt logiskt undersöker verkligheten, för att bilda oss en uppfattning om människan och kosmos och den roll som människan är skapad för i den universella helheten för att på bästa sätt kunna fullgöra denna uppgift. För att detta skall bli möjligt måste vi förändra vårt sinne till kärlek och öppet sinne för sanningen. Vi bör starta med oss själva, sopa rent utanför egen dörr, vara menlösa som duvor men listiga såsom ormar, som Jesus sade. Hoppet är inte ute, den kärlek som är alltings urkälla är oändligt mycket större än vad du någonsin i dina djupaste aningar har tänkt, emedan du är begränsad, men Skaparen är oändlig och hjälper allt, så vi behöver inte vara rädda för någonting. Om vi med öppet sinne undersöker och söker orsaken till alla oförklarliga fakta och samordnar dessa med vår nuvarande vetenskapliga uppfattning till en logisk bild av sambanden i universum, låter sanningen inom oss strömma fram, så öppnar vi oss själva för det oändliga ljus som leder allt till fördjupad samklang med Skaparen, och därmed blir det oändligt mycket lättare att leva som vi alla innerst inne känner är rätt. Vi behöver aldrig vara rädda för det okända, då det är ett uttryck för Skaparen, som vi inte är medvetna om, men som är under samma orsak-verkan lagar som allt annat i universum. Var och en har sin speciella uppgift att fylla för att förbereda en värld i fred, en ny värld i frid och rättvisa med nya värderingar. Med kärlek, tolerans och förståelse skall paradiset förverkligas.

DET VERKAR SOM OM
VARELSERNA PÅ DEN HÄR
PLANETEN INTE VORE NÖJDA
MED SIN LUFTSAMMANSÄTTNING !?

NEJ, DE SÖKER
TYDLIGEN ÄNDRA DEN !

GASMASK
PÅ H

JD-70